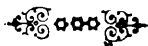

وہ فات نامہ

سفر سوم
پہلی

انتشارات سیدیان مہاباد

وفات نامہ ہی حضرتی محمد

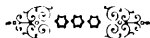

چاپ گرا

لہسر نقہی محمد امین مصری

خاوه نی کتب خانہ ی سیدیان

لہ مہا باد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أولاً به‌ناوی خدای بی‌هامتا
فردو بی شریک هم تا کو ته‌نیا

تاك ته‌نیاى فرد تاك ته‌نیاى فرد
كرم بی‌شمار تاك ته‌نیاى فرد

قادر وخالق هه‌وای گرم و سرد
نه‌ی هیشتوه دلی تیدا نه‌بی گرد

درونی نیه تیدانه‌بی ایش
له‌شاه له‌گدا له‌میر له‌درویش

امری خدایہ لہ کلامی خوی
زندو نامینی اُبد کل شیء

هر کسی دنیای لا معتبره
عاقبت امری اوبی خبره

اگر به علم و فضل بیوایه
حضرتی آدم دهبی بمایه

کوا عبدالغفار نبی الله نوح
لاوحا کو چالاک به مانندی روح

کوانی ابراهیم باو کی اسماعیل
خلیلی خالص جیاری جلیل

کوا حسن وجمالی یوسفی کنعان
که لهقیامدا سندیان لهوی گیان

اگر رزگاری کسی بهزاری
ایوب لهمردن ای بو رزگاری

یا خود بیوایه به قوه‌ی بازو
موسای کلیم مرگی نه أبو

کوانی سلیمان صاحب جلالت
بزرگو عظیم پر سامو هیت

کوانی اسکندر شرقو غربی گرت
وهختی که زانی اجل یقه‌ی گرت

اگر به خشوع تواضع أبو
یحی له مردن نجاتی أبو

جانہ کہین بامی احمدی مختار

فرمانی وفات کہبوی ہاتہ خوار

روزی دوشنبہ‌ی ربیع الاول

مرگ بو بہ میوان احمدی مرسل

تہو روزہ خدای جبارو جلیل

امری کرد فرموی برو عزرائیل

بوقبضی روحی رسولی آمین
قابضی ارواح بچو سرزمین

فرموی عزرائیل بیه میوانی
له منه وه سلام به دوعا خوانی

کل زیرو حی ته بی بی فوت
خدا افرموی ذائقه الموت

عزیزتر له ته و بوخوی ته یزانی
خلقم نه کرده له دنیای فانی

به دستور بچو تو بوخدمت ته و
فرمان به ره لای به ده وانو ده و

زور به آسانی بکیشه گیانی
وعدهی هاتووه نیه آمانی

قابضی که بیستی امری کردگار
هات بوخدمتی رسولی نازدار

به هاوارو شین به ناله و زاری
فوسکی رشت وه کو مرواری

ووتی ای کریم کارسازی کاران
قبض کرده ی روح همو گیانداران

احمدی مختار نازداری خوته
بو جیمع اومت رهنمای ریته

هاته زلزله آسمانو زمین
بو قبضی روحی محمد الامین

خداوند فرموی له خوم زیاتر
نابی بینی دیسار البشر

له گل جبرائیل تو بچوره خوار
بچو آستانه ی رسولی نازدار

اول عرضی که دعا هم سلام
له پائشان أمجا پی بده پیغام

آره زوم هیه بو دیده نی نهو

بو جمالی پاک برگوز یده ی نهو

بلی با دلی ئادی میژده بی

بوجیگاو ماواو مکانی خوی بی

وهختی که خدا خانقی جلیل

نه م امره ی تبلیغ کرد به عزرائیل

ملك له داخا جگریان جوشان

له ته واو امری حق ته واو خروشان

طاقمیک هاتن له گهل عزرائیل

تاگهینه ماوا ی اخنی جبرائیل

جبرائیل له گهل ملك چند هزار

هاتنه خدمتی احمدی مختار

آگادار نه بو سیدی سادات

چو بو جامعه بو ادای صلات

جبریلی امین چولی کرد سلام
عليك دا جواب سيد الانام

محمد كهدى واروح الامين

به مشوه شى هاتوه بوزمين

فرموى جبرئيل په شيوه حالت

وادياره لهره ننگ شيوه ي جمالت

گوراوه جمال پاكى نورينت

وه كو باران ديت تكه ي اسرنت

فرموى اى رسول جيبى نازدار

بو تو من ديدوم بوود تيره وتار

رسول كه بيستى ناوى مهرگى خوى

له رزى وهك داربى شمال بده لى

اخى جبرئيل هر زارى اكرد

كه ژو كيوو دهشت هاوارى اكرد

وہختی کہ زانی مہرگی میوانہ

مہیلی کرد کہ بچیت بو حرم خانہ

قابض ہات کردی سلام لہ رسول

علیک جواب دا بہ دلی ملول

فرموی ای رسول سیدی سرور

امری فرمووہ خالقسی داور

مہ معلوم بی لہ نو کہ من روح لیشم

وتو غبارو درون پر ایشم

رسولی سرور دایہ وہ جواب

فرموی اذنم دہ بوت تہ بی ثوابہ

با بچم بومال پیم بدہن دستور

رخصت بخوازم لازمہ و ضرور

کہ رویشت بومال احمدی مختار

عائشہ دیتی تہ و رہ نگو روحنا

فرموی کوا جمالی پالی نورینت

کوا شوق و لقاو بوی عنبرینت

پیغبر فرموی تو نیتہ خبر

مرگم میوانہ بہ دانای داور

عایشہ امہی کہ بیست بہ یکجار

فرمیسکی ہل رشت وہک سیلی بہار

جایستیان دہنگی ہات لہ درگاؤہ

تق البابی کرد وہستان بہ پاوہ

پرسیان کی بہ او دہنگہ غالبہ

فرموی علی ابن ابی طالبہ

عایشہ روشت بانگی لہ بردا

ہردو کیان دایان بہ فرقی سردا

فرموی ای علی تو نیتہ خبر

محمد بہرگی مرگ اکاتہ بہر

عزرائیل اوا بوی هاتوته خوار
آکیشی روحی رسولی نازدار

علی له عایشه که بیستی خبر

دهرچو له لباس بوی عطرو عنبر

بو مرگی رسول بررا قراری

دستی کرد بهشین به گریه و زاری

پیغمبر فرموی علی مده جوش

توبوچ مرکی خوت آکهی فراموش

له پر دهنگی هات به تمجیل و تاب

فرموی عمرم من ابن خطاب

عایشه بوی چو به گریانو ایشر

دلی عمری خسنه ایشو ریشر

فرموی ای عمر نازانی خبر

رسول ریگای مرگی واهاتوته بهر

عمر له عايشه كه بيستی جواب

كزهى درونى أهات وهك كباب

فرموى اى رسول كويربى چاوانم

جا من له پاش تو چونبى ژيانم

له وهختى شفق كاتى بهر بهيان

بلال بانگى دا بهسوزو گريان

كه چو بو مزگهوت به عزمى نماز

نهى دى جمالى شای گردن فراز

له دردو داغى فراقى رسول

رهنگى په شيبو بو دل ماتو ملول

وهختى له مزگهوت به تاو هاته دهر

چو بسو خدمتى رسولى سرور

له درگانهى دا به دلى غمبار

عايشه روشت به گريانو زار

عایشه وهختی که بلالی دی
بوی گیرا یه وه احوالی نبی

فرموی ای بلال بوچی نازانی

رسول کوچ اکا له دنیای فانی

بلال که بیستی به نعره و خروش

یقه‌ی خوی درری له‌وی بو بی‌هوش

عایشه جوابی برد بو پیغمبر

ووتی بی‌هوش بو بلالی سرور

پیغمبر فرموی عصا بینه بوم

بچم بینم نوری دیده‌ی خوم

هتا له پاش من نه‌بی به حسرت

بکیشی بو من آه تاقیامت

علی دستی‌دا به دهستی رسول

چون بولای بلال خسته‌دل ملول

سلامی لی کرد به گریانه وه

ای لاوانده وه به افغانه وه

علیک جواب دا بلالی حبش

به دلی غمکین درون مشوش

فرموی یا رسول سیدی سادات

روحي هزارى وهك من بی فادات

پیغمبر فرموی ههلسه هر ایستا

بچولای یاران پر صدق و صفا

اول سلام تبلیغ که بی یان

دوهم آزادیم بخوازه لی یان

بلی ابو بکر پیش نویژی بکا

له دعای خیریش بی به شمان نه کا

بلالی حبش روی له مزگوت کرد

هانای بو صدیق به غمه وه یرد

فرموی ابو یکر نازانی خبر

وعدہی کوچی بہ سید البشر

بو بکر پستی خبر لہ بلال

بی ہوش بو درحال درون پر ملال

گریاہ زاری بانگی لی بہردا

آی ابو القاسم وای محمد

کہوتہ ناو اصحاب زلزلی عظیم

ودخت بو لہ داخا روح بکہن تسلیم

بہ جاری ہو بون ماتو ملول

بو خالی بونی محرابی رسول

پیغمبر فرموی ای خفت باران

بم بہن بو مز گوت بچہ لای یاران

ہتا بینم برائیانی خوم

پشیمان نہ بن وہختی من بروم

ههلسان درسعات بو مز که وتیان برد
له گهل اصحابان نوژی صبحیان کرد

روی کرده یاران دانیشت له محراب
کیشای له درون آهی سرد به تاب

فرموی ای یاران سلام علیک
علیکیان جواب دا به زاری لیک

فرموی هر کسی قرضی داوه پیم
باییت بیده می یا بی به خشی پیم

آزادم بکه ن پیم بدهن دستور
قابض بو روحم هاتوووه به ضرور

حقم ساقط که ن له بر چاوی خوم
قیامت زور سخته باهیچ غم نه خوم

که وته ناو اصحاب شیوه نو زاری
فرمیسک له چاویان وهک سیل اباری

ووتیان ای رسول کویربی چاوانمان

دوای تو جی ریل نایه بو ناومان

با بینه سه ر باس نه و عکاشه ناو

له روی پیغمبر نه و هاته جواو

نه ویش یکی بو له اصحابی رسول

هه لسا به سه ر پی به حقی اصول

فرموی ای رسول به صدق و اخلاص

سی قه مچیم هیه له سرتو قصاص

روژی له روژان له خدمتتا بوم

به عزمی غزا رو له دعوا بوم

نزیك كه وتته وه حوشرم له تو

منیش دابه زیم بو زیارده تی تو

دات هینا قمچی بو حوشری خوت

دات له شانی من نه تزانی به خوت

ما دام سی قمچیت دا له شانی من
 نه و حقه م لاته دلو گیانی من
 پیغمبر فرموی برو ای بلال
 نه و قمچی بهینه بومن زو له مال
 به عکاشه ی ووت بو بکر ده رده م
 بو هر قمچی بیک صد درهم اده م
 له پاش نه و فرموی عمری خطاب
 صد حوشر اده م من به بی حساب
 عثمان ووتی پی کمر بندی زر
 اده می نقشی له درو گوهر
 علی ووتی من اده م صد غلام
 کلاو خودیان همو نوقره ی خام
 قبولی نه کرد عکاشه اصلا
 خفت له دل بو بو رسول الله

عکاشه ووتی بی خلافتو لباس
 نه و روژه شانم روت بو له لباس
 شانی بو روت کرد حضرتی رسول
 تا کو عکاشه لی بکا قبول
 لیره به ولاوه ای دوستی گیانی
 ترجمه‌ی محزون نه‌وه‌ی سعدانی
 اصحابه کردیان به‌شینی و زاری
 وهخت بو له داخا بمرن یکجاری
 شانی خوی روت کرد سید البشر
 جسمی که‌وته‌دهر وهک بدری انور
 وهختی که‌دهر که‌وت جسمی له‌آسمان
 ملایکه‌کان به‌ربونه‌گریزان
 کاتی عکاشه‌دی جسمی لطیف
 به‌اخلاص‌وه‌ماچی کرد ظریف

قصدي زياره تي پستي پر نوريو
بويه بهو نوعه زارو ضروريو

فرموي اي رسول روحم فدات بي
کي هيه کهوا حقي له لات بي
هو محتاجين به تو اي رسول
به اومتي خوت بمان کهي قبول

بويه وهام کرد مني گناهکار
به ماچي جست محفوظ بم له نار

له پاشان امجا حضرتي احمد
فرموي هر کسي آيه وي به جد

بيچته جنت له داري دنيا
سيري جمالي عکاشه بکا

اصحابه هو هه لسانه سربي
ناوچاويان ماچ کرد يکسر جي به جي

ووتیان عکاشه خوزگه مان به تو

بوی به رفیقی جسمی عنبر بو

درجه‌ی اعلا بوتویه یگجار

توی خوشه‌ویستی احمدی مختار

له جتیش دا رفیقه بو تو

خدا رحم کا به ایبهش وه که تو

وختی ته‌واو بو گفتگو واحوال

رسول تشریفی هه‌لسا چو بومال

له گه‌ل اصحابه و یاران‌ی کبار

روین بو حجره‌ی عایشه‌ی نازدار

کردی وصیت له حرم‌خانه

تبلیغی فرمو به خلق آزانه

له پاش وصیت گفتگو امجا

فرموی کوچ اکهم له‌داری فنا

بو حضوری حق طلب کراوم
زیانم ختمه وعده ته واوم

که مردم علی بم شوا به اخلاص
اوم بریزی فضل بن عباس

اوسامه ی زید یاریده بدا
توشی اجر شه بن له قیامتدا

له لباسی خوم بوم بکن کفن
له دوای شورینم هیچ غافل نه بن

له سر تختی خوم لهم حجره تنها
دام بنین برون اهل واقربا

ده ورم چول بکن هتا یک ساعات
ملائکه دین بولام کشومات

نوژی من آکن دد دن بهمدا
رحمت اباری له سر لاشه مدا

اول جار اکا له سر من صلوات
خالقی مخلوق همو کائنات

له پاشان هر چوار فرشته ی کبار
نویژی من آکن ملک بی شمار
وختی تی په ری یکسعات تمام
ایود هموتان بینه وه بولام

نویژم له سر که ز اصحابه یکسر
تالیمان خوش بی خالقی اکبر

اصحاب که بیستیان فراقی رسول
به ربونه گریان به دلی ملول

عرضیان کرد قوربان توی رسولی دین
توی شفاعت خواز جمعی مذنبین

توی شمعی جمعی رسولانی حق
توی خوشه ویستی پادشای مطلق

که تو رویشتی رو بکهینه کی
یاخوا له پاش تو حیانمان نه بی

پیغبر که دی وا همو اصحاب
به گریه و زاری دلیان بو کباب

فرموی غم مه خون به جیم هیشت بوتان
دو واعظ گویا یکی بی زوبان

گویا قرآنه بی زوبان موتا
اگر مشکلی روی دا به سهرتا

تعاشای آیات أحادیث بکهن
تا به مرتبه ی ولایت بگهن

هر وهختی دلتان رهش بو له گناه
خیالی مردن بکهن به دل راه

عبرت له مردن زورباشه بوتان
گرفتار نابن به گوناوه خوتان

وهختی نخوش کهوت رسولی سرور
له آخر مانگی صفر مظفر

هژده روز نخوش بو به سر ایشه
تا مانگی مولود به بی اندیشه

روژی دوشبه گران بو دردی
شیوهی مرگ نیشته له رنگی زردی

روژی دوشبه هرشش واقعات
واقع بو له سر فخری کائنات

أول ولادت دوهمین بعثت
سی هین معراج چواره مین هجرت

پینجه مین داخل به مدینه بو
ششم له دنیا کوچی خیری بو

روژی دوشبه هنگامی سحر
بردیان بو مزگوت شای خیر البشر

که به جماعت نویژی صبح کن
اصحابه کردیان به گریه و شیوهن

وهختی تشریفیان بومال برده وه
راکشا له جی به دهم درده وه

وحی نازل کرد جیاری جلیل
بو ملك الموت که ای عزرائیل

تسو بچو بولای جیبی امین
به شکلیکی جوان نه وه ک سهمگین

بو قبضی روحی بچو دروازه
دق الباب بکه رخصت بخوازه

اگر میلی کرد بچو بو خدمت
گر اذنی نه دا مهیده تو زحمت

قابض به امری واحد القهار
هات بو خدمتی احمدی مختار

رسولی نازدار جاوی چوه خواب
شهادهی هینا بو اجر و ثواب

حضرتی قابض له قاپی وه ستا
فرموی السلام یا رسول الله

له درگا که ی دا به عهدی صفا
ووتی کوا اهل و بیتی مصطفی

ای اهلی بیتی حبیبی خدا
ای معدنی دین رسالت پنا

ایوه راضی ههن داخل بم به مال
له رسول پرس که م من حالو احوال

عزرائیل ویستی بته ژورده وه
فاطمه زوجو به ضرورده وه

چو بولای قابض به گریانه وه
به شین و زاری و به افغانه وه

دیتی و دستاوه شخصی له قاپی
به ظاهر شکلی وه کو عرب بی

فاطمه فرموی تو ناوت چیه
برچی توهاتوی فرمانت چیه

فرموی میوانم هاتوم له ری دور
بینم روخسار رسولی پرنور

فرموی ای عرب رسول ناساغه
عاجزو ماته دلمان بوی داغه

له پاش مدهتی له قاپی دا زو
فاطمه که چو هر آو شخصه بو

فرموی ای عرب لیره منیشه
رسول نخوشه دل پر اندیشه

قابضی ارواح به ده نگیکی بهرز
سلامیکی کرد به نغمه و به طرز

عليك جواب دا جيبي سرود
فرموى قابضه وهستاوه لهدهر

محمد فرموى فاطمهى آنور
نازاني كي يه وهستاوه لهدهر

ووتى بابه گيان شخصى عربيه
خاوهن وقارو عقلو ادبه

جوابم دايه وه به دلى ملول
ووتم ناساغه حضرتى رسول'

رسول فرموى قابضى روحانه
رخصتى بده لاي من ميوانه

داخل بو قابض به شرم و حيا
ووتى السلام فخرى انيبا

محمد فرموى عليك السلام
يا امين! الله به خير هاتيه لام

قابض عرضی کرد سیدی سرور
قسم به حقى خالقى اکبر

له وساوه قابضى ارواح بسوم
غیری تو به اذن بولای کس نه چوم

سی جار نمره‌ی دا به ده‌نگیگی به‌رز
که‌ژو کیوو ده‌شت هموهاته له‌رزا

فرموی فاطمه بوچی نازانی
روحان به‌ده‌ستی من نه‌بن فانی

همو عمارت من ایکه‌م خراب
جرگی مخلوقات نه‌که‌م به‌کباب

فاطمه روشت به‌گریانه‌وه
حسن وحسین به‌افغانه‌وه

هاتن که وه‌ختی زانیان احوال
همو بی هوش بون که‌وتن له‌ده‌رمال

ووتیان ای عرب چون نه بین ملول
له دنیا اروا حضرتی رسول

عزرائیل فرموی بی دهسه لاتم
منیش وهك ایوه غمه خه لاتم

فاطمه فرموی زور به هیت بو
له ترسا هوشو آرامم نه بو

سر تاییم همو زو هاته لرزه
دل پریشان بوم تبرسام به و طرزه

فاطمه فرموی نه م شخصه که هات
ناویکی امیه هادم اللذات

قطعی آره زو ومجبت اکا
قوم واقربا له یهك دور آخا

مال ویران آکا و قبرستان آوا
نه وه قابضه هاتووه ایستا

فاطمه زهرا که بیستی خبر

گریا به شدت بومرگی پدر

فرموی وای بو قطعی وحی آسمان

بو بزرگی دین اجنه و انسان

مالم ویرانه حالم شیواوه

شوقی ذوقی من ایتر نه ماوه

مأیوس بوم ایتر له قصه ی پدر

قصه ی نایسم تاروژی محشر

حضرتی رسول فرموی لاتبکی

اول له أهلم تو داخل نه بسی

پیغبر فرموی ای ملك الموت

وره ژوره وه وخت مه که فوت

هاته ژوره وه به حسن و جمال

سلامی کرد له دوستی ذو الجلال

عليك جواب دا پی فرمو حضرت
بو روحم هاتوی یا بوزیارت

فرموی ای رسول بو هر دو لایان
نار دومی خدای حی لا مکان

اگر میت بی فرمان بردارم
اگر میت نه بی اروم بو کارم

رسول که بیستی نه حکایت
اوسا که زانی جا نهایت

فرموی عزرائیل ، جبرائیل کوانی
با احوالی من اویش بزانی

عرضی کرد قوربان له ارض و آسمان
تغزیه یان گرت ملائکه کان

رسولی خدا فرموی عزرائیل
اومیدم هیه که بیت جبرائیل

أمجا جبرائیل هاته سرزمین
فرموی السلام رسولی امین
علیک جوابدا احمدی مختار
فرموی یا اخی بو نه بوی دیار

به عاجزی یه وه أمجا جبرائیل
دانشت له ژور سر حییی جلیل
فرموی جبرائیل نازانی خیر
وعدهی مردنم گه یشتوته سر
مژده بده یم له خدمت رحمان
بالطفی خدا له من بی عیان

جبرائیل فرموی رسولی نازدار
اسرافیل له گهل ملک چند هزار

هریهک حامله یک طبق له نور
آگهن شاباشی بوتو به ضرور

دروازه کانی هرجهوت آسمان
کردیانه‌وه بوت ملائکه کاز

ریزیان به‌ستووه له‌ریتا یکسر
منتظری تون سرداری بشر

گشت کرایه‌وه دروازه‌ی جنت
حوریان هاتن همو به زینت

خویان آرایش داوه به‌شوکت
هتا وه‌ر بگرن له‌تو برکت

پیغمبر فرموی پیم بده خبر
دوای من اومت چ‌ی‌ان دیت‌ه‌سر

فرموی اومت گر توبه بکا
یکسال پیش مهرگی خوا‌عفوی آکا

تبولی نه‌کرد رسولی دانا
فرموی نیانه یکسال توانا

فرموی گریک مانگ له پیش مردنیا
توبه کا خدا زو عفوی اکا
قبولی نه کرد أمهیش مصطفی
فرموی یک مانگیش زوره هیچ نا کا

جیرائیل فرموی یک هفته اگر
پیش مهرگ توبه کهن عفون سرانسر
هم دیسان فرموی حیسی دانا
جمعه یک زوره نیانه توانا

جیرائیل فرموی یک روز پیش مردن
توبه کهن له گشت گناه دهر اچن

قبولی نه کرد حضرتی رسول
فرموی بو یک روزمن نایکه م قبول

فرموی جیرائیل اگر یک ساعات
پیش مهرگ توبه کهن ایان بی نجات

آمہی قبول نہ کرد پیغمبر

فرموی راضی نیم رسولی سرور

بچو بو حضور حضرتی باری

جوابم بوینہ زو بورزگاری

خدا تعالی جاہاتہ گفتار

فرموی جبرائیل بلی بہ مختار

مژدہ بی اومت توبہ بکا اگر

لہ پیش اوہ دا روح بجیتہ دہر

قبولی اکہم توبہ ہی اومتی

لہ بہر دلی تہو نہ بی محتئ

گناد کاریش بن عفویان اکہم

أجن بوجنت بہ دلی بی غم

جبرائیل فرموی بہ امری خدا

جنت حرامہ لہ سر انبیاء

لهسر اومتان حرامه یکسهر
تا داخل نه بی ای خیر البشر
تا اومتی تو گشت داخل نه بن
کهس داخل نابی وای فرمو به من

پنمبر فرموی دلم ساکن بو
نهم مزده خوشه که هر بومن بو
جا فرموی قابض تو وره نه زیك
به کارو باری خوت بیه خه ریک

به امر و فرمان خالقی جلیل
چووه پیشه وه أمجا عزرائیل
روحی رسولی هاورده رانی
حمدی خدای کرد زوبه زوبانی
وهختی که روحی گه شته سره
اخی جبرائیل روی لی وه رگیرا

أخي جبرائيل لهوى ويستابو
لهداغى رسول هوشى نه مابو

پیغمبر فرموی توی روح الامین
تماشا بکھ احوالسم بین

فرموی یا رسول کی بی بتوانی
له وهختی مردن به تو بروانی

پیغمبر فرموی مراده تی موت

یکجار گرانه کاتی نه بی فوت

روحي پاکی له سر سینه ی که ویستا

رسولی خدا جا خبری دا

وصیتی فرمو بو نوزو طاعات

فرموی ترك نه بی هتا کو موات

دائما بی کهن پنج روکنی دینه

گناهان آشوا لاده با کینه

پیغمبر فرموی له ده رحق ژنان

همو ضعیفن له ژیر دست تان

لی یان بیورن عقلیان په شیوه

چونکه محتاجن دائم به ایوه

حضرتی رسول علیه السلام

وصیتی وایو تا آخر کلام

أمجا جنابی احمدی مختار

ددهستی کرده مل فاطمه ی نازدار

فرموی فاطمه دانیشه له لام

حسن وحسین بانگ که بین بولام

حسن وحسین آیان کرد هاوار

بو باپیره یان زور بون بی قرار

فرموی به قابض به امری کریم

بلی بسم الله الرحمن الرحیم

فرموی عزرائیل نه بی ندامت
من یقہت نه گرم روژی قیامت

له روح کیشانا کی زحمت آخوا

له اومتی من به من بی روا

له طرف راستی دانیشٹ جبرائیل

هاته طرفی چه پی میکائیل

اسرافیل دانیشٹ له ژوری سہری

ملائک ریز بون له چوار دہورو دہری

له پاشان فرموی حیدری کرار

جولاود لیوی احمدی مختار

من وهام ائیست پیغمبر ووتی

دایم ایفرمو امتی امتی

به امری خدا راضی بو رسول

قابض به قبضی روحی بومشغول

روژی دوازدهم ربیع الاول

دوشنبه‌ی شریف تقدیری آزل

به امری خدا ده‌هنده‌ی داوهر

روح له بده‌نی رسول چوه دهر

رحلتی فرمو له‌دنیا‌ی فانی

ناثل بو به‌نور لقای رحمانی

مده‌ی حیاتی شصتوسی سال‌بو

صاحبی حسنو نورو جمال‌بو

ده‌سا له و روزه رسول کوچی کرد

ارض و سماوات زاری‌یان آگرد

روژی دوشنبه ربیع الاول

فرموی غسلم که‌ن احمدی مرسل

حضرتی علی دای‌نا له‌سر تخت

که بشوا جسمی لطیفی حضرت

بانگی هات ووتی مه شون پیغبر
چونکه وجودی پاکه و مطهر

حضرتی علی که وته وسواسه

متحیربو له و دهنگو باسه

فرموی ته م دهنگه کی بو وچی بی

امری به من کرد مه شو نبی

ديسان دهنگی هات فرموی به یقین

یا علی بشو خنم المرسلین

بانگی اول جار هی شیطانی بدبو

بفض و حسدی بو محمد بو

نیتی و ابو له در حق احمد

به نه شورای بیچته لحد

بزائن چی کرد ایلیسی غدار

در حق نبی احمدی مختار

سا علی فرموی ای جزاك الله

لهم قباخته منت نجات دا

تو کی بویت رحمت وا کرد به بنده

فرموی مشهورم به خضری زنده

به درد و غم و به دلی غمبار

هاتوم بو زیارت احمدی مختار

جبرائیل له بهشت بو غسلی احمد

هینای مسك و عطر و عیبری بر حد

علی ، اوسامه ، فضل بن عباس

شوریان لاشه ی پاک رسول به اخلاص

أمجا جبرائیل له سر روی زمین

له گل ملائک سمای جه و تمین

نوژیان کرد له سهر جنازه ی رسول

به حضوری دل به صفو اصول

له اصحابانی امجا دستو برد
چوارده هزار کس نوژیان له سر کرد

به شین وزاری و گریان نیزانه وه

له حجره ی عایشه به دل پریشانه وه

وه کوباس آکن شهوی ثلاثاء

خرایه روزه خاتم الانبیاء

بعضیکش الین شهوی اربعاء

خرایه روزه له نیوه ی شهودا

حضرتی عایشه له وی ویستابو

صبرو آرامو هوشی نه مابو

له دوری رسول به بی قراری

نه ی لاوانده وه به شین و زاری

فرموی آی بوتو صاحب حیا و شهرم

قط دانه نشتی له سر فرشی نه رم

قط دانه‌نشتی تو له‌سر سریر
هردا نه‌نشتی له‌بانی حصیر
هاواری اُکرد به زاریو زویر
ایگوت قط نه‌تکرد لباسی جریر
له‌سر روی زمین فخر المرسلین
زگت تیر نه‌بو له‌نانی جوین
یا رسول الله بوتو صد هاوار
قط تیر نه‌خه‌وتی له‌به‌ر خوفی نار
له‌خوفی خدا، له‌ترسی ججیم
آرامت نه‌بو ای یاری کریم
رجام وهایه حضرتی رسول
به اومتی خوت بمان‌که‌ی قبول
له‌هر دو دنیا همت بخه‌کار
خلاص بین له‌ده‌ست نفسی بد‌کردار

یا رب به حاجت سیدی سادات

قبول که لیماں قاضی الحاجات

له محشر له ژیر به یداخى احمد

حشرمان بکهى واحد الاحد

یا رب به حاجت شای خیر البشر

به خشه خطای اومتان یکسر

به خشه خطای کاتب الحروف

فقى ابو بکر له جیگای مخوف

اول به جاهسى پیغمبرانت

دوهم به عشقى ملائکانت

خصوص به حاجت رسولى سروهر

گناهمان رسید بکه له دفتر

تو معبودیکى بزرگو جلیل

ایهش عبدیکین ضعیفو ذلیل

کاتب الاشعار عبدی بی چازه
عاجز له دوری شاهی مختاره

عبدی روره شو زور گناهکارم

بو دعای خیری هر انتظارم

صد هزار رحمت بو روحی نبی

بو جسمی پاکی نبی عره بی

الف صلاة وسلام عليك يا رسول الله

الف صلاة وسلام عليك يا حبيب الله

اللهم هون علينا سكرات الموت ، اللهم سلمنا وسلم ديننا

ولا تسلب وقت النزع ايماننا. بحق سورة الفاتحة

به عنایتی خدای ذو الجلال

نم کتیبه لیره تهواو بو

۱۹۳
م.م.س.ی

تمت

وفات نامہ

سید محمد
(ص ۱۲۱)